



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 88/2016
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.П., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., адвоката М.С. из К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 10К-2240/10 од 05.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1278/15 од 28.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., адвоката М.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 10К-2240/10 од 05.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1278/15 од 28.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 10К-2240/10 од 05.05.2015. године, изреком под I окр. С.П. оглашен је кривим за кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.11.2008. године до 05.12.2008. године, уз обавезу накнаде трошкова кривичног поступка, солидарно са саокривљеном В.Н., у износу од 17.927,14 динара, као и паушала у износу од по 4.000,00 динара све у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-1278/15 од 28.10.2015. године, одбио је као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и бранилаца окривљених С.П. и В.Н. и пресуду Основног суда у Крагујевцу 10К-2240/10 од 05.05.2015. године, потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окр. С.П., адв. М.С., због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 204. став 1. тачка 1. КЗ и чланом 16. став 2. и 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће преиначити пресуде Основног суда у Крагујевцу 10К-2240/10 од

05.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1278/15 од 28.10.2015. године и одбити оптужбу истакнуту оптужницом КТ бр. 113/08 од 14.07.2009. године, услед застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окр. С.П., адв. М.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

У конкретном случају, окр. С.П. је решењем В.Ф. председника Основног суда у Крагујевцу Су-VIII-49-460/13 од 19.12.2013. године постављен бранилац по службеној дужности, адв. М.С., на основу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП.

Одбрана по службеној дужности, у смислу цитиране законске одредбе, могућа је за цео ток кривичног поступка до правноснажног окончања истог. Како је кривични поступак против окр. С.П., због кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 33. КЗ, у предмету Основног суда у Крагујевцу 10К-2240/10, правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1278/15 од 28.10.2015. године, а захтев за заштиту законитости поднео је адв. М.С. који је у том поступку окривљеном био постављен за браниоца по службеној дужности, дакле само до правноснажног окончања поступка и који следствено напред цитираним законским одредбама и изнетим разлозима, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, то је предметни захтев поднет од неовлашћеног лица и стога недозвољен.

Из свих наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.